

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: Ing. J. H.**, bytem „X“, adresa pro doručování: náměstí „X“, proti **žalovanému: Generálnímu finančnímu ředitelství**, odbor právního a daňového procesu, se sídlem Lazarská 7, 117 22 Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 21.12.2012, č.j. 43538/12-3410-011826, č.j. 43769/12-3410-011826, č.j. 44235/12-3410-011826,

t a k t o :

I. Žaloba s e o d m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včasně podanou žalobou domáhal zrušení nebo vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.12.2012, č.j. 43538/12-3410-011826, č.j. 43769/12-3410-011826, a č.j. 44235/12-3410-011826, kterými byla zamítnuta jeho odvolání proti rozhodnutím Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 14.9.2012, č.j. 10158/12-1500-507486, č.j. 10161/12-1500-507486, a ze dne 24.9.2012, č.j. 10010/12-1500-506476, jimiž byl žalobce v souladu s ustanovením § 5 odst. 2 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o správních poplatcích“), vyzván k úhradě správních poplatků v jednotlivé výši 300,- Kč dle položky 1 odst. 1 písm. a) zákona o správních poplatcích. Žalobce totiž požádal o vyslovení neúčinnosti doručení tří rozhodnutí Finančního úřadu v Ústí nad Labem ze dne 20.6.2012, č.j. 6645/11-1500-506476, ze dne 26.7.2012, č.j. 8206/12-1500-507486, a ze dne 26.7.2012, č.j. 8363/12-1500-507486, když provedení takového úkonu, tj. vyslovení neúčinnosti doručení, podléhá v souladu s příslušným ustanovením zákona o správních poplatcích poplatkové povinnosti ve výši 300,- Kč. Žalobce rovněž navrhl, aby byl žalobě přiznán odkladný účinek.

Ze žaloby vyplývá, že žalobce se domáhá zrušení správních rozhodnutí žalovaného správního orgánu ve smyslu ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“).

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadených rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, která jsou z přezkumné činnosti soudu vyloučena. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci

správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbyvá nic jiného, než podanou žalobu s odkazem na některé písmeno ustanovení § 46 odst. 1 s.ř.s. usnesením odmítnout.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný, přičemž ustanovení § 68 písm. e) s.ř.s. stanovuje, že žaloba je nepřipustná tehdy, domáhá-li se žalobce přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Podle ustanovení § 70 písm. c) s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.

V daném případě byl žalobce rozhodnutími, tj. výzvami k zaplacení správního poplatku, Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 14.9.2012, č.j. 10161/12-1500-507486, ze dne 14.9.2012, č.j. 10158/12-1500-507486, a ze dne 24.9.2012, č.j. 10010/12-1500-506476, vyzván k úhradě správního poplatku ve výši 300,- Kč za každou ze tří žádostí, jimiž se domáhal vyslovení neúčinnosti doručení rozhodnutí tří rozhodnutí Finančního úřadu v Ústí nad Labem ze dne 20.6.2012, č.j. 6645/11-1500-506476, ze dne 26.7.2012, č.j. 8206/12-1500-507486, a ze dne 26.7.2012, č.j. 8363/12-1500-507486. Žalobce poté všechna rozhodnutí, tj. výzvy k zaplacení správního poplatku, napadl v zákonné lhůtě odvoláním. Žalovaný následně odvolání žalobce proti těmto rozhodnutím Finančního ředitelství v Ústí nad Labem zamítl a napadená rozhodnutí potvrdil. V reakci na to žalobce všechny tři rozhodnutí žalovaného napadl předmětnou žalobou.

V tomto směru považuje soud za vhodné zdůraznit, že rozhodnutí o odvolání proti výzvě k zaplacení správního poplatku je rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení před správním orgánem ve smyslu ustanovení § 70 písm. c) s.ř.s. Toto rozhodnutí nemá samo o sobě za následek ukončení (správního) řízení; k němu dochází až rozhodnutím o zastavení správního řízení, jakožto následku nevyhovění výzvy k zaplacení správního poplatku, proti němuž je ovšem přípustná žaloba, neboť rozhodnutí o zastavení správního řízení spadá do rozsahu generální klauzule dle ustanovení § 65 a násl. s.ř.s. (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20.1.2005, č.j. 2 Azs 252/2004-93, nebo ze dne 28.2.2006, č.j. 1 As 4/2004-75). Nejvyšší správní soud k dané věci dále v rozsudku ze dne 23.5.2012, č.j. 3 Ads 1/2012-30, Sb. NSS 2418/2012, doplnil, že s ohledem na skutečnost, že rozhodnutí o odvolání proti výzvě k zaplacení správního poplatku nenaplnuje definiční znaky rozhodnutí dle ustanovení § 65 s.ř.s., není tak toto rozhodnutí způsobilé zasáhnout do práv či povinností účastníka správního řízení, který byl vyzván k zaplacení správního poplatku. Takovým rozhodnutím je totiž až rozhodnutí o zastavení správního řízení, které je důsledkem toho, že účastník správního řízení k výzvě správní poplatek nezaplatil.

Shora uvedené závěry lze plně vztáhnout i na projednávanou věc. Žalobou napadená rozhodnutí žalovaného lze subsumovat pod úkon správního orgánu, jímž se (toliko) upravuje vedení řízení před správním orgánem, přičemž ze soudního přezkumu jsou takovéto úkony správních orgánů v souladu s ustanovením § 70 písm. c) s.ř.s. vyloučeny. Ve světle této skutečnosti soud konstatuje, že se žalobce domáhá přezkumu správních rozhodnutí, která jsou ze soudního přezkumu vyloučena. Z tohoto důvodu je nezbytné v souladu s ustanovením § 68 písm. e) s.ř.s. klasifikovat podanou žalobu jako nepřipustnou. S přihlédnutím ke všem předestřeným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu výrokem ad I) dle ustanovení § 46

odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s ustanovením § 68 písm. e) s.ř.s. s odkazem na ustanovení § 70 písm. c) s.ř.s. jako nepřipustnou odmítnout.

Z důvodu odmítnutí žaloby současně v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. soud výrokem ad II) nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. O soudním poplatku soud nerozhodoval, neboť soudní poplatek nebyl uhrazen.

S ohledem na skutečnost, že žaloba byla soudem z důvodu její nepřipustnosti odmítnuta, soud se dále nezabýval návrhem žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, neboť tento návrh v důsledku odmítnutí žaloby ztratil na významu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 9. září 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová